

สุขยา วาทะพุกคณะ 2555: การศึกษาอักษรและภาษาจากวรรณกรรมพื้นบ้านชนิดกลอนสวด
เรื่องปลาบู่ทอง ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ภาษาไทย) สาขาวิชาภาษาไทย ภาควิชา
ภาษาไทย อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุรสิทธิ์ ไทยรัตน์, Ph.D.
354 หน้า

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 3 ประการ คือ 1) เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบอักษรไทยโบราณที่
ปรากฏในกลอนสวดกับอักษรไทยมาตรฐาน 2) เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบอักษรวิธีที่ปรากฏใน
กลอนสวดกับอักษรวิธีไทยมาตรฐาน 3) เพื่อเปรียบเทียบเนื้อหาที่ปรากฏในกลอนสวดกับเนื้อหาที่
เป็นสำนวนร้อยแก้วในปัจจุบัน โดยศึกษาจากวรรณกรรมพื้นบ้านชนิดกลอนสวดเรื่องปลาบู่ทอง
ที่เป็นเอกสารโบราณประเภทหนังสือสมุดไทย (สมุดข่อย) ลำดับที่ 231, 232, 233 และ 234 กลุ่ม
หนังสือตัวเขียนและจารึก ประเภทกาพย์ (กลอนสวด) ที่อยู่ในความดูแลของสำนักหอสมุดแห่งชาติ

ผลการศึกษาและเปรียบเทียบอักษรไทยโบราณที่ปรากฏในกลอนสวดกับอักษรไทยมาตรฐาน
พบพยัญชนะทั้งหมด 42 พยัญชนะ ส่วนใหญ่มีรูปแบบเหมือนกับอักษรไทยมาตรฐาน โดยพยัญชนะ
พ มีรูปแบบการเขียนมากที่สุด 5 รูปแบบ การใช้พยัญชนะยังไม่มีรูปแบบที่แน่นอน รูปสระที่พบ
มีทั้งหมด 24 รูป เมื่อประสมกับพยัญชนะจะเปลี่ยนรูปไป รูปสระ ใ- และ ใ- มีรูปแบบการเขียน
มากที่สุด คือ 4 รูปแบบ ส่วนรูปวรรณยุกต์ที่พบคือ วรรณยุกต์ เอก (̂) โท (̄) และจัตวา (̆) แต่การ
ใช้กำกับคำยังไม่แน่นอนและไม่สม่ำเสมอ วรรณยุกต์โท มีรูปแบบการเขียนมากที่สุด 3 รูปแบบ
ด้านเครื่องหมายที่ใช้แทนสระพบ 5 เครื่องหมาย ส่วนใหญ่ไม่นิยมใช้ในอักษรไทยมาตรฐานแล้ว
เครื่องหมายประกอบการเขียนพบ 4 เครื่องหมาย ยังคงใช้อยู่ในอักษรไทยมาตรฐาน

ผลการศึกษาและเปรียบเทียบอักษรวิธีที่ปรากฏในกลอนสวดกับอักษรวิธีไทยมาตรฐาน
จากการเขียนคำ 87 คำ พบคำที่มีรูปแบบการเขียนเหมือนกับอักษรวิธีไทยมาตรฐาน 44 คำ คิดเป็น
ร้อยละ 50.57 และคำที่มีรูปแบบการเขียนไม่เหมือนกับอักษรวิธีไทยมาตรฐาน 43 คำ คิดเป็นร้อยละ
49.43 คำว่า ทรามวย มีรูปแบบการเขียนมากที่สุด คือ 20 รูปแบบ อักษรวิธียังไม่มีรูปแบบที่แน่นอน
แตกต่างกับอักษรวิธีไทยมาตรฐาน ผลการเปรียบเทียบเนื้อหาที่ปรากฏในกลอนสวดกับเนื้อหาที่
เป็นสำนวนร้อยแก้วในปัจจุบัน พบชื่อตัวละครและลักษณะของตัวละครที่เหมือนกัน ส่วนเนื้อเรื่อง
มีลำดับเหตุการณ์สำคัญในตอนต้นคล้ายกัน แต่ตอนท้ายของเรื่องแตกต่างกัน มีคติสอนใจที่ได้จาก
เรื่องเหมือนกันคือ กฎแห่งกรรม ซึ่งเป็นหลักคำสอนของพระพุทธศาสนา